

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Lutkarsko pozorište**". Rad ima **9 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

LUTKARSKO POZORIŠTE

Vreme i mesto nastanka lutkarskog pozorišta nisu određeni, ali se ipak može pretpostaviti da su pojedine forme nastale u različita vremena na različitim mestima, a uzajamni uticaj je teško odrediti. Već nas antička svedočanstva obavestavaju o postojanju lutkarskog pozorišta u Grčkoj i Rimu. Lutkarsko pozorište je svoj procvat doživelo u XVIII i XIX veku, kada su njime počeli da se bave i pisci poput Getea.

Lutkarsko pozorište danas odlikuje raznolikost žanrova, tehničkih sistema lutaka, stilskih rešenja, visok stepen tipizacije, umetničke simbolike itd. Sve to od glumca zahteva veliku veštinu i majstorstvo u vladanju svojim umetničkim instrumentom – lutkom. Da bi izrazio svo šarenilo i bogatstvo ljudskih osobina i emocija, da bi otkrio suštinu lika, glumcu, tj. lutkaru nije dovoljna samo uvežbanost, rutina u rukovanju lutkama, već se od glumca zahteva i virtuoznost u rukovanju lutkama. S' obzirom da se scenski lik formira kroz radnju, scenska radnja je osnovno obeležje, tj. osobina teatra.

Čuveno je pozorište "Obrascov" iz Moskve.

SCENSKA LUTKA

U lutkarskoj igri dominantna je likovna komponenta, pa je scenska lutka u središtu interesa lutkarske umetnosti. Scenska lutka u savremenom pozorištu je likovna tvorevina koja ima srodnosti sa skulpturom ili slikom, ali se ipak izdvaja svojom specifičnom i najvažnijom osobinom, a to je mogućnost pokreta i dramskog izraza. Likovni kvalitet scenske lutke nije samo estetska vrednost, već od nje neposredno zavisi i funkcionalnost umetničke poruke lutkarske igre.

Lutka sama po sebi nema morala. Ona je projekcija ljudske svesti sažete u oblik, ali možemo utvrditi da forma ima i te kakav unutrašnji život. Odnosi masa, ritmovi, boja itd. pojedinog oblika pobuđuju nelagode ili oduševljenja, odbijaju ili privlače, i tako je oblik u stanju da prenese poruku sadržanu u kontekstu situacije.

Od najstarijih vremena scenske lutke pojavljivale su se u različitim oblicima. Možemo ih podeliti u dve grupe: marionete i ručne lutke.

Marionete su lutke sa velikom tradicijom. Njihove prve oblike susrećemo još kod Grka, Rimljana i Egipćana. U početku su bile vrlo jednostavne, a njihovi pokreti minimalni. Animirane su šipkom koja ide od glave, a noge i ruke su dugim vežbanjem na principu inercije postigle pokrete koji su slični hodu. S' vremenom te su lutke dobijale konce za animaciju ruku i nogu. Stvoren je tzv. kontrolnik, drveni nosač, za koji su privezani konci. U profesionalnom pozorištu marioneta može imati i trideset konaca. Njena animacija je vrlo složena, pa je marionetom uglavnom teško upravljati.

Brzina kretanja marionete ima svoju granicu, lutke su nestvarne i poetične. Odgovaraju im čudesne priče. Za razliku od ručnih lutaka, podnose nešto više teksta. Marionete su mašta, bajke, nežnost bez treperave razigranosti, bez vesele razgibnosti, dubok, snovit, lep, tih unutrašnji doživljaj. Ona je simbol pasivnog i nežnog.

POJAM I POREKLO MARIONETE

Ako se za nekog može reći da mu život visi o koncu, onda je to marioneta. Zapravo, moglo bi se reći da joj je to stil života – konac i čvor.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com